

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 194**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste,

Just nu kom det andra telegrammet. Tänk så mycket nyg-
 het för att du var så snäll och tack för att du sade nej och
 bra. Det var en stor, stor lättnad, hvarpå jag snabbt vägat
 hoppas. Jag tänker naturligtvis, att detta är totalundäms,
 kan du nu ge mig några bra anmärkingar och vinkar
 som med Tugmaerssörenska i hätsas så är jag bara tacksam.
 Tänk på mig mycket nu, var inte rädd för att anmärka
 allt möjligt, jag skall vara lydig i allt, som jag kan göra
 bättre och som ej måste vara för planens skull. Det var
 bra nu, att du telegraferade i går och nu. Det har
 varit några dagar i går och idag. Det var egentligen rätt
 bra, att mina besök kom på Onsdag, men då de reste
 i går middag började det med när sagt. Ja, jag behöfver inte
 beskripa, är det en verklig och viktigt säger på att det
 går an, att flickan berättar, tänk att jag själf går i såvada jämna
 tröskel, trots det, att allt jag försöker skriva i ^{egent} namn blir
 dåligt. Men härmiddag var jag beredd på motvägelser, så där
 var jag det ej hjärtat sagt på något. Det var innehållet jag var
 rädd för, ty det är mycket viktigt. I hela Tugmaerssörenska finns
 ej mer samling än att hon afskedade sin friare efter en stads-
 resa och så scenen med gossarna som var full, där kunde du
 nog igen.

Men sitter jag och tänker på hvilka anmärkingar jag
 får i morgon, jag skall säga dig sedan, om vi varit oviliga
 för samma saker.

Jag tänker ofta med stort nöje på din novell, den känns
 en behaglig eftersmak. Det mest förunderliga är, att det är
 samma bit, som jag hörde i julen, men där ser man hvad
 lockelse det har för oss hjärna att göra sitt bästa, då oss söker
 bli bra placerade. Det var ju ett mycket bra uppdrag alltid,
 men det behöfdes så mycket koncentration. Detta hade du
 aldrig gjort om det varit bara för Telen. Det är natur-

lygnis för detta att våra hjärtan ej gitta anstränga sig
som det är farligt skrifva i Tiden och Paria. Annars
tycker jag inte om att man liksom håller mig för god. Allt,
som har stor spridning, borde tvärtom locka oss.

Jag har en gång läst en bok af Övgenovska, det var bra stil,
men inte så vidare roligt. Jag skall säga dig något, jag
inte med till Öland böcker, som du redan läst, men jag
sådana, som vi båda kunna höra gånge af. Om inte det
underverket sker att allt, som jag skrifver, gerna blir god-
känt och gilladt, så måste jag arbeta på romanen hela ti-
den. Och romaner förs jag då ej läsa. Jag läser ^{nu} bara eller-
spers "orientens folk". Jag har aldrig närat en bättre bok, så
lång och så utau stil, men ändå full af paktha, som intres-
sera mig. Allt annat är gift för mig. Din novell gjorde
mig rent hufvudzer i ett par dagar

Läs Lars Raitila öfver teaterförhållanden, den är allt ydame-
lig. Han är så betydmerad för Cyrano och Over Evne, han ser
tydligt, att de ej kunna stå sig. Labourenns ämne har va-
rit behandlat förut, säger han, fast han ej nämner Gerhard Griem.

Jag frågar för resten ej så mycket efter att något skall stå
sig, vi kunna ej skrifva för något annat ~~skäl~~ än
vårt eget, men nog, läsa Cyrano och Over Evne ännu en
tid. Trov du inte? Cyrano var för resten ganska fadd på avse-
den hade förlorat tjusningen, fast den var utmärkt öfversatt och
strålunde Rieckel gjord. Men den hade blifvit Molanderes lyckad
dare, ej Postbands.

Jag skall hälsa från min Karlak, att den när mycket
bra. Den är som ett träd, som stått ute i en blåsig stenökn,
där ingen frågade efter om den ledde eller dog, och ^{den} stannat
in i en trädgård, där den vattnas och vördas och anskolas.
Då min bok är färdig, skulle jag vilja ha en netka, då jag
finns tänka på henne blott, vara riktigt snäll, riktigt Sofia-
system och bara lefva för att vara älskvärd.

Ja mist har du det bra som är färdig - Gledna Ellen
Din Selma